

раджата. Той обаче имъ загражда пътя и заедно съ юнацитѣ си изсича нападателитѣ до до единъ. Посѣченъ бива и чаушинътъ, който се предалъ и молилъ за пощада.

Битката продължава до здрачъ. Тогава пушкитѣ млъкватъ и отъ дветѣ страни се чуватъ само охканията на раненитѣ. Тукъ падатъ въ неравния бой 27 юнака. Отъ 124 души, останали сж само 68! Другитѣ избити, ранени, останали съ смъртни рани изъ горитѣ Намѣрилъ е тукъ смъртта си и Иеримия Българовъ. Само въ тая битка сж ранени 15 души. Но загубата на противника е по-голѣма. Той знае самоотвержената защита и геройското държане на четниците, затова почита тия безстрашни юнаци и ги оставя да се оттеглятъ и следъ третата битка.

Набързо се погребватъ падналитѣ, превръзватъ се що годе раненитѣ и четата потегля на юго-западъ, за да се избави отъ обсадата.

Въ тъмната юлска нощъ, измжчени, гладни и жадни, виждайки редицитѣ си разредени, тѣ въпрѣки всички носятъ раненитѣ си другари на грѣбъ и внимателно отиватъ напредъ, следейки да не бждатъ изненадани и избити огъ потерата.

Сутринята изморената дружина осъмва на една мѣстность — половинъ часъ далечъ отъ селата Вишовградъ и Плужна — къмъ Добро-